

הפטרות שופטים - הפטרה רביעית דנחמתא

ספר ישעיה, פרק נא

יב אַנְכִי אַנְכִי הוּא מְנַחֲמְכֶם מִי־אֶת וּתִירָאֵל מֵאֲנוּשׁ יָמוּת וּמִבּוֹר־אָדָם
חֲצִיר יִנְתָּן: יג וַתִּשְׂכַּח יְהוָה עֲשֶׂה נֹטָה שָׁמַיִם וְיִסַּד אֶרֶץ וַתִּפְחַד תִּמְיֵד
כָּל־הַיּוֹם מִפְּנֵי חַמַּת הַמַּצִּיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לַהֲשִׁחִית וְאִיָּה חַמַּת הַמַּצִּיק:
יד מִהַר צָעָה לְהַפְתִּיחַ וְלֹא־יָמוּת לִשְׁחַת וְלֹא יַחְסֹר לַחֲמוֹ: טו וְאַנְכִי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ רַגַע הַיּוֹם וַיְהִימוּ גִלְיוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוֹ: טז וְאֲשִׁים דְּבָרִי בְּפִיךָ
וּבְצֶל יָדִי כְּסִיתֶיךָ לְנֹטַע שָׁמַיִם וְלִי־סֹד אֶרֶץ וְלֹא־אִמַּר לְצִיּוֹן עִמִּי־אֶתָּה:
יז הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי קוּמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שָׁתִית מִיַּד יְהוָה אֶת־כּוֹס
חַמַּתּוֹ אֶת־קִבְעַת כּוֹס הַתְּרַעְלָה שָׁתִית מְצִית: יח אִין־מִנְהַל לָהּ
מִכָּל־בָּנִים יִלְדָה וְאִין מִחֲזִיק בְּיָדָהּ מִכָּל־בָּנִים גִּדְּלָה: יט שְׁתִּים הִנֵּה
קִרְאֲתֶיךָ מִי יָנוּד לְךָ הַשָּׂד וְהַשֶּׁבֶר וְהַרְעֵב וְהַחֲרֹב מִי אֲנַחֲמֶךָ: כ בְּנִיךָ עֲלֶפּוֹ
שָׁכְבוּ בְּרֹאשׁ כָּל־חֻצוֹת כְּתוּבָה מִכְּמַר הַמְּלָאִים חַמַּת־יְהוָה גְּעַרְתָּ אֱלֹהֶיךָ:
כא לָכוּ שְׁמַעֵי־נָא זֹאת עֲנִיָּה וּשְׁכַרְתָּ וְלֹא מִיָּן: כב כֹּה־אָמַר אֲדֹנָיךָ
יְהוָה וְאֱלֹהֶיךָ יִרִיב עִמּוֹ הִנֵּה לִקְחֹתִי מִיָּדֶךָ אֶת־כּוֹס הַתְּרַעְלָה אֶת־קִבְעַת
כּוֹס חַמַּתִּי לֹא־תוֹסִיפִי לְשִׁתּוֹתָה עוֹד: כג וְשִׁמְתִּיָּהּ בְּיַד־מוֹלְגֶיךָ אֲשֶׁר־אָמְרוּ
לְנַפְשֶׁךָ שְׁחִי וְנַעֲבְרָה וְתַשִּׁימִי כְּאֶרֶץ גֹּדֶד וְכַחוּץ לַעֲבָרִים:

פרק נב

א עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי עֲזָךְ צִיּוֹן לְבָשִׁי | בְּגָדֵי תִפְאֲרֶתֶךָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ כִּי
לֹא יוֹסִיף יָבֵא־בָךְ עוֹד עַרְל וְטָמֵא: ב הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַם
הַתְּפַתְחוּ [הַתְּפַתְחוּ] מוֹסְרֵי צוּאֲרֶךָ שְׁבִיָּה בַת־צִיּוֹן: ג כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה

חנם נמפרתם ולא בכסף תגאלו: ד פי כה אמר אדני יהוה מצרים
ירדעמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו: ה ועתה מי [מה]
ליפה נאם יהוה כילקח עמי חנם משלן [משלון] יהילילו נאם יהוה
ותמיד כל־היום שמי מנאץ: ו לכו ידע עמי שמי לכו ביום ההוא
כי־אני־הוא המדבר הנני: ז מה־נאו על־ההרים רגלי מבשר משמיע
שלים מבשר טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: ח קול צפיד
נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: ט פצחו רננו יחדו
חרבות ירושלם כי־נתם יהוה עמו גאל ירושלם: י חשף יהוה את־זרוע
קדשו לעיני כל־הגוים וראו כל־אפסי־ארץ את ישועת אלהינו:
יא סורו סורו צאו משם טמא אל־תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה: יב כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו כי־הלך לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל: